

ภาคผนวก 3 : การเลือกตั้งประธานาธิบดี ครั้งที่ 15 ของเกาหลีใต้

ในวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1997 เป็นวันเลือกตั้งประธานาธิบดีของประเทศเกาหลีใต้ ครั้งที่ 15 ผลปรากฏว่า นายคิม เดจุง แห่งพรรค National Congress for New Politics (NCNP) ได้รับชัยชนะ โดยได้รับเสียงสนับสนุนร้อยละ 40.3 ผู้สมัครจากพรรค Grand National Party (GNP) ซึ่งเป็นพรรครัฐบาลในขณะนั้นมี นายลี ฮอยแซง ได้รับการเลือกจำนวนร้อยละ 38.7 ส่วนผู้สมัครสำคัญอีกคนหนึ่ง คือ นายรี อินเจ แห่งพรรค New Party by the People (NPP) ได้รับเสียงสนับสนุนเพียงร้อยละ 19.2 นอกจากนี้ มีผู้สมัครอิสระอีก 4 ราย คือนายกวัน ยังคิล นายฮู เคียงยัง นายคิม ฮันซิค และนายชิน เจียงยิล ต่างได้รับเสียงสนับสนุนเพียงเล็กน้อย

ชัยชนะของ นายคิม เดจุง ถือเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การเมืองของประเทศนี้ ที่ผู้นำพรรคฝ่ายค้านได้รับเลือกตั้งเป็นผู้นำประเทศ และเป็นชัยชนะของผู้สมัครที่มาจาก “ภูมิภาคที่ถูกทอดทิ้ง” กล่าวคือนายคิม เป็นผู้ที่ถือกำเนิดในจังหวัดโชลลาใต้ ซึ่งเป็นบริเวณภาคตะวันตกเฉียงใต้ของคาบสมุทร ภูมิภาคนี้เรียกว่าแถบโฮนัม (Honam) ประกอบด้วย จังหวัดโชลลาเหนือ และโชลลาใต้ ผู้คนที่อาศัยอยู่ส่วนใหญ่จะดำรงชีพด้วยการเป็นเกษตรกร บางส่วนก็ต้องอพยพไปขายแรงงานในภูมิภาคอื่นๆ รวมทั้งในเมืองใหญ่ดังเช่น กรุงโซล และเมืองอินซอน ในขณะที่แถบยองนัม (Yongnam) ซึ่งเป็นบริเวณภาคตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทร ประกอบด้วยจังหวัดเคียงชังเหนือ และเคียงชังใต้ บริเวณแถบนี้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศ ประชาชนที่อาศัยอยู่เป็นผู้มีความรู้ เป็นผู้ประกอบการ และเป็นนักการเมือง ที่มีชื่อเสียงของประเทศ อนึ่ง ตลอดช่วงเวลา 30 ปีที่ผ่านมา ผู้ที่ได้รับการเลือกให้เป็นประธานาธิบดีมักจะมาจากภูมิภาคนี้แทบทั้งสิ้น

บทความนี้ จะวิเคราะห์การเลือกประธานาธิบดีในครั้งนี้เพื่อให้รายละเอียด และชี้ให้เห็นว่าเหตุใดนายคิม เดจุง จึงได้รับชัยชนะ

1. พรรครัฐบาล

พรรครัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดีคิม ยังแซม คือ New Korea Party (NKP) มีกลุ่มสมาชิกแบ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่มย่อย ทำการขับเคี่ยวแข่งขันกันเพื่อต้องการมี

อำนาจเหนือพรรค ภาพของความขัดแย้งเกิดขึ้นอย่างเด่นชัดขึ้นเมื่อมีการเลือกตั้งตัวแทนของพรรคในการลงสมัครเป็นประธานาธิบดีในเดือนกรกฎาคม ปรากฏว่านายลี ฮ้อยแซง ได้รับเลือก ในขณะที่นายรี อินเจ ซึ่งอยู่ในกลุ่มมินจูได้รับคะแนนเป็นรองเพียงเล็กน้อย ทำให้กลุ่มมินจูไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง รอยร้าวเริ่มเกิดขึ้นนับแต่นั้นมา ในที่สุดนายรี อินเจ และพรรคพวกจึงได้แยกตัวออกไปตั้งพรรคใหม่ และประกาศกร้าวว่าจะลงสมัครเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในนามของพรรคใหม่

นายลี ฮ้อยแซง อดีตประธานสภาฎีกา อายุ 62 ปี ได้ร่วมงานกับประธานาธิบดีคิม ในตำแหน่งสำคัญ ๆ มานาน ฐานเสียงสนับสนุนเขาอยู่ที่จังหวัดเคียงชังเหนือ และเคียงชังใต้ ซึ่งเป็นฐานทางการเมืองสำคัญของพรรครัฐบาลตลอดมา ทั้งนี้เพราะเป็นถิ่นบ้านเกิดของอดีตผู้นำของพรรครัฐบาลแทบทุกคน นายลี ฮ้อยแซง หัวหน้าพรรคคนใหม่มิได้มีถิ่นกำเนิดในแถบของนัม ทั้งนี้เขาเกิดที่จังหวัดฮวางเฮ ในเกาหลีเหนือ และได้อพยพมาอาศัยในเกาหลีใต้ จึงถือว่าเป็นครั้งแรกที่ผู้นำพรรครัฐบาลไม่มีถิ่นกำเนิดในจังหวัดเคียงชัง แต่เขาก็เป็นทายาททางการเมืองที่มีฐานเสียงในบริเวณนี้

ในเดือนพฤศจิกายนก่อนการเลือกตั้ง ประธานาธิบดีคิม ยังแฉม ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรครัฐบาล เพื่อแสดงให้เห็นจุดยืนว่าเขาจะเป็นกลางในการเลือกตั้ง ประธานาธิบดีที่จะมีขึ้นในตอนกลางเดือนธันวาคม การลาออกของนายคิมทำให้อิทธิพลของกลุ่มมินจู ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอำนาจเหนือพรรคได้ลดลงเป็นอันมาก สมาชิกของกลุ่มได้แตกกระจัดกระจายและลาออกไปอยู่ร่วมกับพรรคอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคใหม่ที่มีนายรี อินเจ เป็นผู้นำ ดังนั้น จึงเป็นการสิ้นสุดของกลุ่มมินจูในพรรครัฐบาล

ต่อมา ในตอนกลางเดือนพฤศจิกายน พรรครัฐบาลภายใต้การนำของนายลี ฮ้อยแซง ได้ประกาศรวมตัวกับพรรค Democratic Party (DP) ซึ่งมีนายโซ ชุน อดีตผู้ว่าราชการกรุงโซล เป็นหัวหน้าพรรค ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยประกาศว่าเขาจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีด้วยเช่นกัน แต่เมื่อมีการรวมพรรคแล้ว เขาได้เข้ารับหน้าที่เป็นประธานของพรรครัฐบาล อีกทั้งได้ยื่นข้อเสนอว่าสมาชิกพรรคของเขาจะขอดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในพรรครัฐบาลราวร้อยละ 30 ของตำแหน่งในพรรครัฐบาลทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การรวมพรรค NKP และ DP นี้ ก่อให้เกิดความไม่พอใจกับสมาชิกพรรคบางคน ดังเช่นรองหัวหน้าพรรค DP ชื่อ นายลี บูย็

และกลุ่มนักการเมืองอีกราว 30 คน ได้ประกาศแยกไปรวมกับพรรคใหม่ที่ตั้งขึ้นโดย นายรี อินเจ โดยพวกเขาให้เหตุผลว่า “ เหตุที่พวกเราไม่ต้องการรวมกับพรรค NKP ก็เพราะต้องไปอยู่ร่วมกับนักการเมืองรุ่นเก่าที่ทำงานทางการเมืองมานานแล้ว”¹

ภายหลังจากที่มีการรวมพรรคแล้ว ได้มีการเปลี่ยนชื่อพรรคเป็น Grand National Party (GNP) หรือเรียกเป็นภาษาเกาหลีว่า Hannara Party เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน และเน้นคำขวัญของพรรคว่า เป็นพรรคที่จะทำให้ “การเมืองโปร่งใส และสะอาด” และ “นำเศรษฐกิจให้รุ่งเรือง” นโยบายของพรรคที่สำคัญคือ

- (1) จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีความรุ่งเรืองและให้หลุดพ้นจากปัญหาความยากจนทางการเงินของประเทศให้เร็วที่สุด
- (2) จะทำให้กฎระเบียบมีผลบังคับใช้อย่างถูกต้อง อีกทั้งจะเพิ่มประสิทธิภาพ และนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในการดำเนินงานของรัฐบาล
- (3) จะลงทุนเพื่อปรับปรุงทางการศึกษาจำนวนราวร้อยละ 6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และเข้าถึงความต่อเนื่องแน่นอนของระบบการศึกษา
- (4) จะใช้คนให้ดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถในงานของรัฐบาล โดยจะไม่มีการเล่นพรรคเล่นพวก ดังเช่นรัฐบาลของประธานาธิบดีคิม ยังแจม ที่บรรจุคนเข้าทำงานในตำแหน่งสำคัญ ๆ ในด้านการวางแผนและกระทรวงหลักจากเมืองปูซานและจากจังหวัดเคียงซังใต้เท่านั้น

2. พรรคฝ่ายค้าน

พรรคฝ่ายค้านที่สำคัญชื่อ NCNP มีนายคิม เดจุง เป็นหัวหน้าพรรค ผู้นำพรรคนี้มีฐานเสียงสนับสนุนจากจังหวัดโชลลาเหนือ และโชลลาใต้

คิม เดจุง เป็นบุตรคนที่สองของ นายคิม ยุนซิก และ นางแจง ชุกุม ซึ่งเป็นตระกูลชวานา เกิดเมื่อ วันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1925 ที่หมู่บ้าน Hugwang บนเกาะ Haeui อำเภอ Shin-an จังหวัดโชลลาใต้ คิมสนใจทางการเรียนรู้ตั้งแต่เยาว์วัย โดยเมื่ออายุได้ 8 ขวบ ก็เริ่มอ่านหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นที่พ่อของเขาผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าหมู่บ้านรับเป็นประจำทุกวัน ภายหลังจากที่เขาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนพาณิชย์การที่เมืองม็อกโพ เขาก็ได้ตั้งบริษัทเดินเรือของเขาเองขึ้นเมื่ออายุย่างเข้าวัย 20 ปี และได้ดำเนินธุรกิจนี้ติดต่อกันเป็นเวลานานราว 10 ปี ต่อมาเขา

ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสมาคมหนังสือพิมพ์แห่งเมืองม็อคโพ และดำรงอยู่ในตำแหน่ง 3 ปี ในช่วงนั้นความสนใจทางการเมืองของเขามีอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1954 ได้สมัครลงแข่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเมืองม็อคโพ เป็นครั้งแรก

ก็มาประสบกับความพ่ายแพ้ในการเลือกตั้งถึง 3 ครั้งติดต่อกัน ในที่สุดก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งเมืองอินเจ จังหวัดกังวอนในปี ค.ศ. 1961 อย่างไรก็ตาม เขาได้รับเลือกเพียง 3 วัน ก็เกิดการปฏิวัติรัฐประหารในวันที่ 16 พฤษภาคม ทำให้ตำแหน่ง ส.ส. ของเขาหมดสภาพไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้มีโอกาสเข้าไปนั่งในสภาเลย

บทบาททางการเมืองของเขาเริ่มต้นอย่างแท้จริงเมื่อเขาได้รับเลือกเป็นผู้แทนจากเขตเมืองม็อคโพ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 6 ด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น ทำให้เขากลายเป็นสัญลักษณ์ของตัวแทนของผู้นำทางการเมืองรุ่นใหม่ ทั้งนี้เป็นผลมาจากความเป็นเจ้ากรรมคมา และการประกาศตัวเป็นปฏิปักษ์ต่อเผด็จการทุกรูปแบบในสภา บุคลิกภาพครั้งนี้ไม่เป็นที่พอใจของประธานาธิบดีปัก จุงฮี มีบทบาททางการเมืองด้วยการใช้อำนาจมืดต่อนายคิม เคนจูเสมอมา อย่างไรก็ตาม เขาก็ยังสามารถกำชัยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 ชื่อเสียงของคิมจึงโดดเด่นกลายเป็นดาวจรัสแสงในรัฐสภาในช่วงต้นทศวรรษที่ 1970

ในปี ค.ศ. 1971 เขาได้ตัดสินใจสมัครแข่งขันชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในนามพรรค New Democratic Party แต่ก็พ่ายแพ้แบบเฉียดฉิวแก่นายปัก จุงฮี ด้วยเหตุผลที่ผู้นำประเทศมีทหารหนุนหลังอยู่ ทำให้คิมถูกจำคุกเป็นเวลาถึง 5 ปี ด้วยข้อหาก่อความวุ่นวายของการเมือง ต่อมา ก็ถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบริเวณบ้าน 6 ปีครึ่ง และห้ามยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง 16 ปี อีกทั้งถูกบังคับให้ลี้ภัยทางการเมืองในต่างประเทศอีก 3 ปี

คิมเดินทางกลับมายังเกาหลีในเดือน กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1985 และได้ก่อตั้งสมาพันธ์เพื่อประชาธิปไตยต่อสู้กับเผด็จการในเกาหลี ผลการต่อสู้ทำให้มีการเปลี่ยนแปลง รัฐธรรมนูญ โดยให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีจากประชาชนโดยตรงแทนการเลือกจากคณะผู้แทนการเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 1987 เขา และนายคิม ยังแฮมได้แยกกันลงสมัครแข่งขันกับ นายโรห์ เตว อดีตนายทหารผู้ซึ่งเป็นทายาททางการเมืองของประธานาธิบดีชุน ดูฮวาน ผลปรากฏว่า นายโรห์ ได้รับชัยชนะ

ต่อมา เขาได้ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีเป็นครั้งที่ 3 ในปี ค.ศ. 1992 ในนามพรรค Democratic Party (DP) แต่ก็พ่ายแพ้แก่นายคิม ยังแฮม ทำให้เขาประกาศเลิกเล่นการเมือง อย่างไรก็ตาม เขาได้หวนกลับมาเล่นการเมืองอีกครั้ง โดยตั้งพรรคการเมืองใหม่คือพรรค NCNP ในปี ค.ศ. 1995 และได้คว้าชัยชนะในตำแหน่งประธานาธิบดี ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1997 สมปรารถนา

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรค NCNP ไม่อาจได้รับตำแหน่งสูงสุดนี้ได้หากไม่ได้ร่วมกับพรรคการเมืองฝ่ายค้านอีกพรรคหนึ่ง คือพรรค United Liberal Democrats (ULD) ที่มีนายคิม จองพิว เป็นหัวหน้าพรรค นายคิม จองพิว ผู้มีถิ่นกำเนิดในจังหวัด ชุนชอง ได้เคยร่วมกับพรรคของนายคิม ยังแฮม และได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ. 1992 ต่อมา เขาได้แยกตัวออกจากการร่วมเป็นรัฐบาลเพราะเกิดการแก่งแย่งอำนาจระหว่างกลุ่มสมาชิกพรรคของเขากับกลุ่มมินจูของนายคิม ยังแฮม ในครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน โดยก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งที่ 15 เขาได้ประกาศเป็นพันธมิตรกับพรรค NCNP เมื่อเดือนพฤศจิกายน ทำให้พรรค NCNP ได้คะแนนเสียงสนับสนุนที่ผ่านทางนายคิม จองพิว ในจังหวัดชุงชองเหนือและชุงชองใต้ นายคิม เดจุงจึงมีชัยเหนือหัวหน้าพรรค GNP

ข้อได้เปรียบของพรรค NCNP อีกประการหนึ่งก็คือ การเข้าเป็นสมาชิกพรรค ULD ของนายปัก เตจุน ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสูงสุดในโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้าโปฮางที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเกาหลี แต่ได้หลบหนีไปอาศัยนอกประเทศ เมื่อประธานาธิบดีคิม ยังแฮมได้ตั้งข้อสงสัยว่าเขาพัวพันกับการคอร์รัปชัน เมื่อเขาเดินทางกลับประเทศภายหลังที่ประธานาธิบดีคิม ยังแฮมหมดวาระในการดำรงผู้นำประเทศตำแหน่งลง และได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค ULD นายปัก เตจุน ผู้นี้มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางในบริเวณเมืองเตกู และจังหวัดเคียงชังเหนือ (TK region) ซึ่งเป็นบริเวณที่อดีตประธานาธิบดีหลายคนเคยมีฐานเสียง อนึ่งในการรณรงค์หาเสียงของพรรค NCNP จึงใช้อักษรย่อว่า DJT ซึ่งมาจากชื่อต้นของ Dae-jung, Jong-pil และ Tae-joon โดยได้ใช้อักษรดังกล่าวแต่งเป็นคำขวัญของพรรคว่า For Democracy,

Joyful Troika ทำให้ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนจากบริเวณ TK region อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งในอดีต คิม เจุง แทบไม่มีเสียงสนับสนุนจากผู้ออกเสียงจากบริเวณนี้เลย²

คิม เจุง ได้แถลงนโยบายว่าเขาจะให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือกับมิตรประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา และสร้างทีมเศรษฐกิจเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตที่เกิดขึ้น อนึ่ง เขายังคนโยบายที่จะให้กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่แตกตัวออกเป็นบริษัทย่อย และให้ใช้การบริหารงานที่มีใช้เป็นธุรกิจแบบครอบครัว นอกจากนี้ เขาจะเลื่อนการบังคับใช้ชื่อจริงในการเปิดบัญชีเงินฝากในธนาคาร ทั้งนี้เพราะการบังคับใช้นโยบายนี้ของประธานาธิบดีคิม ยังแชน ก่อให้เกิดความสับสนและไม่มีมาตรการใดมารองรับ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติ

3. พรรคใหม่

ภายหลังที่นายรี อินเจ แยกตัวเองออกมาตั้งพรรคใหม่ชื่อ NPP เหล่าบรรดาสมาชิกกลุ่มมินจูจากพรรค NKP ก็ได้ย้ายออกตามมา รวมทั้งสมาชิกพรรคการเมืองอื่น ๆ ที่ต้องการย้ายสังกัด ก็ได้เข้าไปรวมอยู่กับพรรคใหม่นี้ด้วย นายรี อินเจ เป็นคนหนุ่มอายุ 49 ปี มีความปรารถนาที่จะเปลี่ยนรูปลักษณะทางการเมืองจากระบบเก่าคนเก่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านนทางการเมืองของ 3 คิม คือ คิม เจุง คิม จองพิว และคิม ยังแชน ไปเป็นคนรุ่นหนุ่มสาวไฟแรง

นายรี เป็นอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดเคียงกี ซึ่งลาออกเพื่อเข้าร่วมงานกับประธานาธิบดีคิม ยังแชน นายรีได้ประกาศความเป็นไทในเรื่องภูมิภาคนิยม และการแข่งขันอำนาจโดยวิธีการดั้งเดิม เขาพยายามใช้ข้อได้เปรียบนี้ป่าวประกาศให้ผู้ออกเสียงทั่วประเทศได้ล่วงรู้ อย่างไรก็ตาม ข้อด้อยของเขาก็คือการที่เขาไม่ยอมรับมติพรรค NKP ที่ได้เลือกนายลี ฮย็องแซง เป็นผู้นำ เขาจึงถูกตราหน้าว่า ไม่มีจิตใจเป็นประชาธิปไตย เพราะเขาแยกออกมาตั้งพรรคใหม่ เป็นผลมาจากภายหลังการพ่ายแพ้การเลือกผู้นำภายในพรรค NKP

แบบแผนทางการเมือง

ข่าวคราวความเคลื่อนไหวของพรรคการเมือง และผู้สมัครอิสระเป็นไปอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่เดือน สิงหาคม เป็นต้นมา มีข่าวคราวในเรื่องการจับขังทางการเมืองและ

การเปลี่ยนชื่อ และการย้ายพรรคตามผู้นำทางการเมืองที่สมาชิกชื่นชอบ ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขทางวัฒนธรรมทางการเมืองของเกาหลี ซึ่งมีลักษณะเด่นดังนี้

(1) ผู้นำทางการเมืองจะมีบทบาทเด่นของแต่ละพรรค จนเกือบจะกล่าวได้ว่าหัวหน้าพรรคเป็นเสมือนเจ้าของพรรค หัวหน้าพรรคจะถูกห้อมล้อมไปด้วยสมาชิกพรรคที่ส่วนใหญ่มาจากพื้นเพหรือเป็นผู้ใกล้ชิดที่เคยเป็นเพื่อนนักเรียนนักศึกษารุ่นเดียวกัน หรือเคยทำงานร่วมกันมาอย่างสนิทสนมในอดีต

การเรียกชื่อพรรค ส่วนใหญ่จะเรียกตามชื่อหัวหน้าพรรค เช่น พรรคของนายคิม เอง (แทนการเรียกชื่อของพรรค NCNP) และพรรคของนายคิม จองอิล (แทนการเรียกชื่อของพรรค ULD) เป็นต้น นั่นหมายความว่า ความสำคัญของพรรคมีน้อยกว่าความสำคัญของตัวแกนนำพรรค ลักษณะดังนี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อหัวหน้าพรรคออกจากพรรคที่สังกัดพรรคนั้นๆ อาจกลายเป็นพรรคที่มีความสำคัญ หรือเป็นพรรคใหญ่ หรือในทางตรงข้าม อาจไม่มีความสำคัญไปเลย ดังกรณีของพรรค DP ที่นายคิม เอง ไปสังกัดอยู่ในปี ค.ศ. 1992 ทำให้กลายเป็นพรรคที่มีขนาดใหญ่ขึ้นมาทันที ต่อมา นายคิม เอง ได้ลาออกเพราะเลิกเล่นการเมือง พลพรรคที่เคยอยู่ร่วมกับนายคิม ก็ลาออกไปด้วย ทำให้พรรค DP กลายเป็นพรรคเล็กไร้ความสำคัญลงไปทันที ลักษณะของพรรคที่มีหัวหน้าพรรคเป็นตัวแสดงโดดเด่นของเกาหลี จะแตกต่างจากพรรคการเมืองของญี่ปุ่นที่หัวหน้าพรรคเป็นเพียงผู้ประสานงาน และไม่มี ความสำคัญมากนัก

(2) ภูมิภาคนิยม (regionalism) นับตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกในปี ค.ศ. 1948 เป็นต้นมา ผู้สมัครจากแถบฮันัม หรือจังหวัดโชลลาไม่เคยได้รับเลือกตั้งให้เป็นประธานาธิบดีเลย และการเลือกตั้งครั้งต่อ ๆ มาก็เป็นเช่นเดียวกัน จึงก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างภูมิภาคตะวันออก หรือของนัม (จังหวัดเคียงชังเหนือ และจังหวัดเคียงชังใต้) กับภูมิภาคตะวันตก (จังหวัดโชลลาเหนือ และจังหวัดโชลลาใต้) ที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทร อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นเรื่อยมา

ชาวของนัมถือว่าเป็นจังหวัดที่พวกตนอาศัยอยู่ ที่เป็นศูนย์กลางทั้งทางวัฒนธรรม และเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ กล่าวคือในแถบนี้เป็นที่ตั้งของอาณาจักรชิลลาในอดีต ที่มีเมืองเคียงจูเป็นเมืองหลวง ปัจจุบันมีโบราณสถานสำคัญมากมาย จนเมืองเคียงจูได้รับการ

ขนานนามว่าเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติได้ถือเป็นมรดกของโลก อนึ่ง แถบนี้เป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาชั้นสูงมากมาย ทำให้อัศวินผู้ที่ได้รับการศึกษามีเป็นจำนวนมาก บุคคลเหล่านี้ต่างเข้าทำงานในตำแหน่งระดับสูง และเป็นผู้ประกอบการในด้านธุรกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ ส่วนในด้านอุตสาหกรรมนั้นรัฐบาลได้ทุ่มเทพรรษากร และพลิกให้แถบของนัมเป็นแหล่งอุตสาหกรรมทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่มากมาย โดยมีถนนสายโซล-ปูซาน เชื่อมต่อระหว่างเมืองหลวงกับเมืองใหญ่ อันดับสองนับตั้งแต่ในสมัยของประธานาธิบดีปัก จุงฮี เป็นต้นมา ดังนั้นจึงเกิดมีเมืองสำคัญที่เป็นนิคมอุตสาหกรรม เช่น เมืองคูมิ เมืองเตกู เมืองอูลซาน และเมืองเมซาน เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ ชาวของนัมจึงถือว่าพวกตนเป็นแหล่งมันสมองที่ผลิตผู้นำของประเทศ และคนที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสิทธิภาพสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณแถบอื่นของประเทศ

ในทางตรงกันข้าม แถบโซนัมเป็นแหล่งเกษตรกรรมใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาไม่สูงนัก และในอดีตขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองประเทศมานาน ทำให้มาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของคนต่ำกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคอื่น ๆ นอกจากนี้ ชาวโซนัมยังได้รับการตราหน้าว่าเป็นคนโง่ คนเกียจคร้าน เป็นนักฉวยโอกาส และไว้ใจไม่ค่อยได้ อีกทั้งนิยมใช้ความรุนแรง

เมืองใหญ่ของแถบโซนัมคือเมืองกวางจู นอกนั้นจะเป็นเมืองที่มีขนาดเล็ก มีถนนเชื่อมต่อกันที่ไม่ได้มาตรฐาน ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมมีไม่มากนัก ทำให้มีผู้คนในวัยหนุ่มสาวต้องอพยพไปทำงานต่างถิ่นทั้งในแถบของนัม และในเมืองใหญ่ๆ รวมเช่น กรุงโซล คนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้าง และเป็นกรรมกรในโรงงานอุตสาหกรรม พวกเขาจะอยู่รวมตัวกันเป็นกลุ่ม ๆ และมีบทบาทสำคัญในสภาพแรงงาน ดังนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า เหตุใดที่ผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ให้การสนับสนุน จากจังหวัดชุงชอนเหนือ และชุงชอนใต้เป็นหลัก ส่วนนายรี อินเจก็ได้รับการสนับสนุนนายคิม เดจุงในการเลือกตั้งทุกครั้ง ในขณะที่นายคิม จองพิวได้รับการสนับสนุนจากผู้เลือกตั้งในจังหวัดเคียงกี

ภูมิภาคนิยมเป็นปัญหาที่คนเกาหลีถือว่าเป็นจุดต่างทางการเมือง อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้ง และความไม่ร่วมมือในการพัฒนาประเทศบ้านเมือง ผู้นำพรรคการเมืองทุกคนต่างชี้ถึงปัญหานี้ และประกาศว่าจะล้มล้างปัญหาภูมิภาคนิยมให้หมดสิ้น อย่างไรก็ตามเมื่อมีการ

เลือกตั้งทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือการเลือกตั้งประธานาธิบดี แบบแผนของการลงคะแนนเสียงมักจะเป็นไปตามภูมิภาคนิยมแทบทุกครั้ง อาจกล่าวได้ว่า ภูมิภาคนิยมเป็นปัจจัยสำคัญในวงการเมืองของเกาหลีใต้ไปแล้ว

ปรากฏการณ์ในด้านภูมิภาคนิยมแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดก็คือ ภายหลังจากที่ทราบผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีในวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1997 ประชาชนแทบทุกส่วนในแถบโซนมัม ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในเมืองกวางจู เมืองเล็กเมืองน้อยหรือในชนบท หรือตามเกาะแก่งต่างออกมาระโคดโคตเดินเมื่อได้ทราบข่าวว่า นายคิม เดจุงได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง ผู้ชนต่างออกมาร้องรำทำเพลงตามท้องถนนหนทาง และตะโกนกันว่า “เราทำสำเร็จแล้ว” ...“คิม เดจุง – ประธานาธิบดีของเรา”² โดยสื่อมวลชนได้นำภาพเหตุการณ์นี้มาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์อย่างต่อเนื่อง³

(2) การไร้ทิศทางในนโยบายของพรรค ด้วยเหตุที่การเมืองของเกาหลีใต้ผูกพันตามตัวผู้นำของพรรค และตามภูมิภาคนิยม ยังผลให้ระบบพรรคการเมืองขาดนโยบายที่เป็นแกนหลักในการรวมกลุ่มเป็นพรรคการเมือง

ดังที่หนังสือพิมพ์ โคเรีย แฮโรลด์ ได้ตีพิมพ์บทบรรณาธิการเรื่อง “พรรคที่ปราศจากทิศทาง” ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ว่า

“การก่อตั้งพรรค New Party by the People ของนายรี อินเจได้ก่อให้เกิดมิติใหม่ทางการเมือง แต่ก็สร้างความสับสนให้กับระบบการเมืองของเกาหลีที่ทำให้มีการแบ่งแยกออกเป็นพรรคเล็กพรรคน้อย คือ พรรค NCNP พรรค ULD พรรค NPP เป็นต้น”

สิ่งที่เป็นรอยต่างของพรรคเหล่านี้ก็คือการต่อสู้กันภายในพรรค ยกตัวอย่างเช่น นายคิม เดจุงก่อตั้งพรรค NCNP เป็นผลมาจากการที่เขาได้แยกตัวออกจากพรรค Democratic Party เมื่อมีการแย่งชิงอำนาจกับนายลี กีเทค ส่วนนายคิม จองพิวแห่งพรรค ULD ได้ลาออกจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาลกับพรรค NKP เป็นผลมาจากการเผชิญหน้ากับกลุ่มมินจู ในขณะที่นายรี อินเจ ที่แยกกลุ่มออกจากพรรครัฐบาลออกไปตั้งพรรค NPP เพราะแพ้การลงคะแนนเสียงในการเลือกตัวแทนของพรรคเพื่อลงชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ผลที่เกิดขึ้นก็คือพรรคการเมืองเหล่านี้ได้ก่อตั้งขึ้นจากชื่อเสียงของบุคคล และความสัมพันธ์กับผู้นำ ทำให้พรรคขาดอุดมการณ์ และโครงการที่แข็งแกร่งมั่นคง จึงเป็นสิ่งที่ประจักษ์ชัดว่าพรรคไม่มี

พื้นฐานทางความคิดความเชื่อ ขาดทิศทาง และความเหนียวแน่นของการเกาะกลุ่มที่จะเป็นพรรคการเมืองตามมาตรฐานสากล

บทบรรณาธิการดังกล่าวได้เขียนต่อไปว่าความจงรักภักดีต่อพรรค รวมทั้งจริยธรรมทางการเมืองถูกทิ้งลงไปจนถึงขยะ เมื่อผู้นำของทั้งสามพรรคแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก การต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจจึงมีบทบาทเด่นในทางการเมือง แต่เป็นการต่อสู้ที่อยู่นอกกฎเกณฑ์ ปราบฎการณ์ครั้งนี้จึงเป็นรูปแบบหลักของการเมืองเกาหลี

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด เมื่อนายลี ฮย็องแซงได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของพรรครัฐบาลเพื่อเข้าแข่งขันเป็นประธานาธิบดีในการประชุมใหญ่ของพรรค NKP สมาชิกทุกคนในพรรคมีหน้าที่ในการสนับสนุนเพื่อให้เขาได้รับความสำเร็จในการเลือกตั้ง แต่ในความเป็นจริงสมาชิกพรรคบางส่วนคือคิดไม่ได้กระทำตาม อีกทั้งยังแยกตัวเองออกไปตั้งพรรคใหม่หรือไม่ก็ตั้งเป็นกลุ่มต่อต้าน เมื่อพรรคแตกแยกกันรุนแรงมากขึ้น ประธานาธิบดีคิม ยังแฉมผู้ซึ่งเป็นเสาหลักของพรรครัฐบาลกลับมองไปอีกทางหนึ่ง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะต้องการที่จะรักษาความเป็นกลางในการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี แม้ว่าการเคลื่อนไหวของประธานาธิบดีจะถูกต้องในหลักการ แต่การกระทำของเขากลับก่อให้เกิดปัญหามากยิ่งขึ้น เพราะสมาชิกพรรคที่อยู่ในกลุ่มมินจู ที่ภักดีต่อประธานาธิบดีกลับให้การสนับสนุนนายรี อินเจ และทอดทิ้งพรรคโดยไม่แยแส

ในขณะเดียวกัน การรวมพรรคของสองคิม คือ คิม เจุง แห่งพรรค NCNP และนายคิม จองพิว แห่งพรรค ULD เป็นสิ่งที่ไม่น่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะการรวมตัวของผู้นำทั้งสองคนที่ต่างมีฐานสนับสนุน ผ่านชีวิตทางการเมือง และมีอุดมการณ์ที่ต่างกันแบบสุดขั้ว จึงเป็นที่หวั่นเกรงไปว่าหากนายคิม เจุง ได้รับเลือกเป็นผู้นำประเทศแล้ว เขาทั้งสองจะแบ่งอำนาจในการปกครองได้อย่างไร ทำให้เกิดคำถามว่าอะไรเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เขาทั้งสองรวมพรรคเข้าด้วยกัน คำตอบอาจจะเป็นได้ที่พวกเขาจะมีแนวคิดทางการเมืองที่จะส่งเสริมให้เปลี่ยนระบบการเมืองเป็นแบบรัฐสภา ซึ่งเป็นนโยบายหลักของนายคิม จองพิว มาตั้งแต่ต้น แต่การที่จะนำเสนอระบบการเมืองใหม่จะก่อให้เกิดปัญหา และการเสียเวลาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อีกทั้งอาจจะทำให้การอยู่ร่วมกันของพรรคการเมืองทั้งสองถูกดื้อนเข้าสู่มุมอับและสร้างความแตกแยกอย่างรุนแรงขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม การคาดการณ์ว่าอะไรจะ

เกิดขึ้นมิได้หยุดยั้งการรวมพรรคสองพรรคแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะพวกเขามุ่งหวังเพียงที่จะช่วงชิงการครอบครองอำนาจในตำแหน่งประธานาธิบดีเท่านั้น

สถานการณ์ที่ไม่ปกติที่พรรคการเมืองเกาหลีกำลังดำเนินการอยู่ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ทำให้ผู้ออกเสียงต่างวิพากษ์วิจารณ์ และเยาะเย้ยถากถางต่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีวัน เวลาที่ผ่านไป ใกล้เคียงเลือกตั้งทุกขณะ จึงมองเห็นได้อย่างเด่นชัดขึ้นว่า พรรคการเมืองมีแต่เสื่อมถอย และขาดทิศทางทางการเมืองที่สำคัญ⁴

การรณรงค์หาเสียง

ในช่วงที่มีการหาเสียง พรรคการเมืองใหญ่ 3 พรรค ต่างมุ่งมั่นเพื่อให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสนับสนุน ด้วยการใช้วิธีการทุกรูปแบบในการเข้าถึงผู้ออกเสียง กิจกรรมสำคัญกิจกรรมหนึ่งที่นิยมกันมากในเกาหลีใต้ ก็คือการเกณฑ์คนมาร่วมเดินขบวนสนับสนุนพรรคอย่างต่อเนื่องตามทุกหนทุกแห่งของประเทศ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เสียค่าใช้จ่ายสูง

ข่าวคราวความเคลื่อนไหวของพรรค สมาชิกพรรค และหัวหน้าพรรคจะมีปรากฏในหนังสือพิมพ์ตลอดเวลา และมีภาพในขณะที่มีการโต้วาที่ระหว่างหัวหน้าพรรคในรายการทางโทรทัศน์ซึ่งจัดขึ้นจำนวน 2 ครั้ง อนึ่งมีการแจกเอกสารเกี่ยวกับประวัติผู้สมัคร และนโยบายของพรรค ตลอดจนการปิดโปสเตอร์ภาพของผู้สมัครเป็นไปอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ การปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครตามแหล่งชุมชนต่างๆ ก็เป็นไปอย่างเฟื่องฟู

การโจมตีพรรคคู่แข่ง โดยบุคคลผู้คัดค้านของฝ่ายตรงกันข้ามออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนเป็นเรื่องที่มีปรากฏให้เห็น ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

(1) นายลี ฮ็อยแซง ตัวแทนผู้สมัครของพรรครัฐบาล ซึ่งเป็นพรรคที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากที่สุด คือ 143 เสียงจากจำนวนทั้งสิ้น 299 เสียงตกเป็นเป้าของการโจมตีจากพรรคฝ่ายค้านทุกพรรค ข้อที่ถูกโจมตีที่สำคัญได้แก่

- บุตรชายของนายลีได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้ารับการเกณฑ์เป็นทหาร เพราะมีน้ำหนัก และความสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่ฝ่ายค้านโจมตีว่าลูกชายนายลีอดอาหารจนผ่ายผอมเพราะไม่ยอมเป็นทหาร ซึ่งถือว่าไม่รักชาติ ทั้งนี้เพราะชายเกาหลีทุกคน

จะต้องรับใช้ชาติเมื่อถึงวัยที่จะต้องเกณฑ์ทหาร จึงมีการเรียกร้องให้นำบุตรชายของนายลี มาตรวจวัดน้ำหนักและความสูงต่อหน้าผู้สื่อข่าวและออกโทรทัศน์ไปทั่วประเทศ

- พรรครัฐบาลได้บริหารประเทศผิดพลาดจนทำให้เศรษฐกิจของประเทศพบกับความวิบัติ และต้องของความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ในวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1997 ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีพรรคพวกในพรรครัฐบาล และต้องการบริหารประเทศอีก จึงถูกตราหน้าว่าไม่มีความสามารถบริหารประเทศโดยขาดประสิทธิภาพ ทำให้ชื่อเสียงของประเทศเสียหาย และชาวเกาหลีต้องพบกับความทุกข์ระทม บริษัทมากมายประสบกับการล้มละลาย

- การที่พรรครัฐบาลอ้างว่าได้บริหารประเทศด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส และได้สั่งจับกุมอดีตผู้นำทางการเมือง และเจ้าของธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทำการฉ้อราษฎร์บังหลวง รวมทั้งได้ไล่ข้าราชการที่กระทำการคอร์รัปชันออกมากมาย แต่ผู้ใกล้ชิดกับแกนนำรัฐบาล เช่น เลขานุการส่วนตัวของผู้นำประเทศ และบุตรชายกลับกระทำการเบียดบังผลประโยชน์ให้กับตนเองเสียเอง

นายคิม สุนซูล วัย 38 ปี บุตรชายคนที่สองของประธานาธิบดีคิม ยังแชนม์ได้ถูกศาลจำคุกเป็นเวลา 3 ปี และถูกปรับเป็นเงิน 1.44 พันล้านวอน (1.57 ล้านดอลลาร์) รวมทั้งถูกริบเงินจำนวน 524 ล้านวอน ในข้อหาไม่ยอมเสียภาษี และเรียกเก็บเงินจากนักธุรกิจ 6 คน เพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือในการกู้เงินจากธนาคารเพื่อใช้ในการดำเนินการทางธุรกิจ

เหตุการณ์เหล่านี้ ฝ่ายค้านจึงประกาศว่า รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ

(2) นายคิม เจุง ข้อกล่าวหาต่อนายคิม เจุง มีดังนี้

- นายคิม เเค รับเงินจากอดีตประธานาธิบดีโรห์ เทวู ในปี ค.ศ. 1992 จำนวน 2 พันล้านวอน เพื่อใช้หาเสียงในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปีนั้น อนึ่ง ความมัวหมองของอดีตประธานาธิบดีโรห์ ที่รับเงินจากนักธุรกิจมากกว่า 500 พันล้านวอน จนกระทั่งเขาถูกตัดสินเข้าคุกถึง 17 ปี เป็นชนวนให้ฝ่ายตรงข้ามโจมตีว่า นายคิม เเคเองก็ยังรับเงินสกปรกเพื่อใช้จ่ายเพื่อการหาเสียงในอดีต

- นายคิม มีอายุมากถึง 72 ปี อาจมีปัญหาทางด้านสุขภาพ จึงเรียกร้องให้มีการตรวจสอบสุขภาพต่อหน้าสาธารณชน ทั้งนี้เพราะเกรงว่าหากเขาได้รับเลือกตั้ง ปัญหาสุขภาพอาจจะมีผลต่อการบริหารราชการแผ่นดิน⁶

- การรวมพรรค NCNP และ ULD เป็นพันธมิตรกันก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางที่ผู้นำทั้งสองพรรคต่างมีอุดมการณ์ทางการเมืองแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนายคิม จองอิล อดีตนายทหารเคยเป็นนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลของนายปัก จุงฮี ในขณะที่นายคิม เดจุงเป็นนักการเมืองฝ่ายค้านที่มุ่งต่อต้านรัฐบาลทหารมาโดยตลอด จนถูกจับกุมคุมขัง และต้องลี้ภัยออกนอกประเทศเกือบตลอดชีวิตของการเป็นนักการเมืองของเขา ประชาชนทั่วไปจึงตั้งข้อกังขาถึงเหตุและผลของการเป็นพันธมิตร โดยต่างก็ประเด็นว่า ทั้งคู่คงต้องการเพียงเพื่ออำนาจทางการเมืองมากกว่าการร่วมมือด้านอุดมการณ์ทางการเมือง หรือปรารถนาที่จะทำงานเพื่อชาติอย่างจริงจัง

- ในการเลือกตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1992 ดำเนิน “สามคิม” ในทางการเมืองของเกาหลีใต้ ได้แก่ นายคิม ชังแซม นายคิม เดจุง และนายคิม จองอิล ได้ขับเคี่ยวและแย่งชิงอำนาจระหว่างกันอย่างดุเดือด อีกทั้งทั้งสามต่างดำเนินกิจกรรมทางการเมืองมานานกว่า 30 ปี ทำให้คนเบื้องหน้าและประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้คนหน้าใหม่เข้าไปทำงานทางการเมืองของเกาหลีบ้าง

- ฝ่ายตรงข้ามได้โจมตีว่า นายคิม เดจุง มีความสัมพันธ์โดยส่งจดหมายถึงผู้นำเกาหลีเหนือ อันเป็นการขัดรัฐธรรมนูญของประเทศที่ห้ามประชาชนติดต่อ หรือให้ความเอื้ออาทรต่อเกาหลีเหนือ ข้อกล่าวหานี้มีขึ้น เพราะต้นตระกูลคิมที่เป็นผู้นำของเกาหลีเหนือ ปัจจุบันได้อพยพจากจังหวัดโชลลาไปตั้งรกรากในเกาหลีเหนือเมื่อ 8 ชั่วโมงมาแล้ว จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่นายคิม เดจุง มีความสัมพันธ์กับผู้นำเกาหลีเหนือ อย่างไรก็ตาม ในเรื่องนี้ นายคิม เดจุง ได้ปฏิเสธว่าเป็นข้อกล่าวหาที่ปราศจากมูลความจริง

(3) นายรี อินเจ พรรค NNP ได้ถูกโจมตีในกรณีต่อไปนี้

- นายรี ถูกโจมตีว่า ไม่มีจิตใจเป็นประชาธิปไตยเพราะเขาแยกไปตั้งพรรคใหม่ภายหลังที่พ่ายแพ้การลงมติเลือกตัวแทนของพรรคแก่นายลี ฮยอแซง เมื่อเดือน กรกฎาคม

- มีการกล่าวหาว่า นายรี อินเจ มีความสนิทสนมกับบุตรชายของประธานาธิบดี คิม ยังแชม และสมาชิกในครอบครัวของประธานาธิบดีได้ให้เงินอุดหนุนทางการเมืองแก่นายรี ก้อนใหญ่ นั้นหมายความว่า พรรค NNP เป็นเสมือนพรรคที่เป็นตัวแทนของประธานาธิบดี คิม ยังแชม นั่นเอง ข้อกล่าวหานี้ได้รับการปฏิเสธอย่างแข็งขันจากสมาชิกในครอบครัวของ นายคิม ยังแชม และสมาชิกของพรรค NNP

(4) นายควัน ยังกิล ผู้สมัครพรรค Progressive Party เป็นผู้นำสหพันธ์กรรมกร เกาหลี (Korean Confederation of Trade Unions) ซึ่งเป็นกลุ่มกรรมกรที่มีขนาดใหญ่เป็น อันดับสองของประเทศ เขาเป็นผู้นำก่อการประท้วงของกรรมกรทั่วประเทศในต้นปี ค.ศ. 1997 เพื่อต่อต้านกฎหมายแรงงานที่เสนอต่อรัฐสภา นโยบายที่เขาเสนอให้แก่ ประชาชนเกาหลี คือ การยุบขนาดของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ การออกกฎหมายค้ำประกันการ มีงานทำของกรรมกร และการเพิ่มงบประมาณในด้านสวัสดิการสังคม

(5) นายคิม ฮันซิก ผู้สมัครอิสระ เป็นผู้นำลัทธิทางศาสนาได้เสนอนโยบายว่า เขาจะส่งเสริมให้คนเกาหลีเกิดความรักสามัคคีต่อกัน และจะชักนำให้พรรคการเมืองที่เป็นคู่แข่งกันหันหน้าเข้าหากันเพื่อสันติภาพ อันจักก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการแก้ไข วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

(6) นายชิน เจียงยิล แห่งพรรค Hanist Unification Party ย้ำถึงความเป็นชนชาติ เกาหลีที่มีประวัติศาสตร์และพื้นเพทางวัฒนธรรมที่สูงเด่น และน่าจะนำเอกลักษณ์นี้มาใช้ใน วงการเมืองที่ก่อให้เกิดเอกภาพ กลมกลืน และสร้างสรรค์ แทนที่จะมาต่อสู้ซึ่งกันและกัน อย่างเอาเป็นเอาตาย

(7) นายซู เคียงยัง ผู้สมัครอิสระอีกคนหนึ่ง ไม่มีข้อมูลใดๆ ของผู้สมัครคนนี้

ผลการเลือกตั้ง

เป็นที่ประจักษ์ชัดอีกครั้งหนึ่งว่า ปัจจัยทางด้านภูมิภาคนิยมมีอิทธิพลต่อการ เลือกตั้งครั้งนี้อย่างเห็นได้ชัด โดยผลการนับคะแนนเสียงจาก 7 เมืองใหญ่ และ 9 จังหวัด นายลี ฮ้อยแซ ได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง จากบริเวณแถบของนัม ทั้งที่เป็นจังหวัด และ เมืองใหญ่ที่ตั้งอยู่ในแถบนั้น ในขณะที่นายคิม เดจุงได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด

จังหวัดโชคลาเหนือ และจังหวัดโชคลาใต้ถึงร้อยละ 92.3 และ 94.6 ตามลำดับ และในเมือง กวางจูได้ถึงร้อยละ 97.3 ในขณะที่เมืองใหญ่ และจังหวัดอื่นๆนั้น คะแนนเสียงของผู้สมัคร จากสองพรรคใหญ่ไม่แตกต่างกันมากนัก

นายคิม เดจุงได้รับชัยชนะโดยนำคู่แข่งคนสำคัญร้อยละ 1.6 หรือเพียง 3901,557 คะแนน ถือได้ว่าเป็นชัยชนะแบบเฉียดฉิว ในขณะที่นายรี อินเจ ได้คะแนนเสียงร้อยละ 19.2 จะเห็นได้ว่า หากสมาชิกพรรครัฐบาลไม่แตกแยกและออกมาตั้งพรรคใหม่อีกพรรคหนึ่งแล้ว จะต้องกำชัยชนะเหนือพรรค NCNP อย่างแน่นอน

เมื่อนายคิม เดจุงรู้ผลการเลือกตั้งแล้ว เขาได้ประกาศก้องว่า ถึงเวลาแล้วที่จะยุติลัทธิ ภูมิภาคนิยมในการเมืองเสีย และร่วมมือกัน หาทางประสานรอยร้าว และส่งเสริมการผืนึก กำลังเป็นหนึ่ง เพื่อทำงานร่วมกันกอบกู้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

ต่อมาในตอนปลายเดือนธันวาคม ประธานาธิบดีคิม ยังแชม ได้ลงนามในการนิรโทษกรรมแก่อดีตรัฐมนตรีชุน คูฮวาน และโรห์ เทวู ทั้งนี้มีข่าวว่าเขาได้ปรึกษาหารือ กับว่าที่ประธานาธิบดีคนใหม่ และต่างเห็นพ้องว่าถึงเวลาที่สมควรจะอภัยโทษแก่อดีตนายกรัฐมนตรีทั้งสองรวมทั้งนักธุรกิจ และคนสนิทของอดีตนายกรัฐมนตรีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน อย่างไรก็ตาม แผนการอภัยโทษให้แก่อดีตผู้นำทั้งสองนี้มีมานานหลายเดือนแล้ว เพียงแต่การประกาศวัน เวลา ของการนิรโทษกรรมนั้นเกิดขึ้นภายหลังการเลือกตั้ง อาจเป็นเพราะต้องการที่จะให้เครดิตแก่ผู้นำประเทศคนใหม่ก็เป็นได้

เชิงอรรถ

1. “Lee, Cho Formally Announce NKP-DP Merger,” Korea Herald, 14 November 1997, p. 2.
2. “Korea Elects New President,” Seoul, January 1998, p. 4-13;
“NCNP Uses Slogans to Promote Alliance,” Korea Herald, 13 November 1997, p. 2.
3. “Kim’s Victory Creates Euphoria in Kwangju, Cholla Provinces,” Korea Herald, 20 December 1997, p.3.
4. “Parties Without Direction,” Korea Herald, Editorial 6 December 1997.
5. “President’s Son, Hyun–chul Given 3 year Jail Term,” Newsreview: 22 : 42 (October 18, 1997), p.5.
6. “DJ Faces Pressure to Have Public Health Checkup,” Korea Herald, 17 November 1997, p.2.
7. “Jailed Former Presidents Chun, Roh to Be Freed Today Under Special Presidential Amnesty For National Unity,” Korea Herald, 20 December 1997, p.1.